

104731

Vi kan se på marxismen på to måter. Vi kan oppfatte den som et alvorlig forsøk på gjennom en analyse av det liberalistiske samfundet å nå fram til en sosial og økonomisk ordning av samfundsforholdene som vilde innebære en løsning av en rekke av de sosiale og økonomiske problemer samfundet i den tidlig liberalistiske epoken var stillet overfor, og vi kan videre oppfatte den som et forsøk på å skape et helhetssyn på tilværelsen og menneskets plass i tilværelsen. Vi kan med andre ord fordype oss i marxismens teori og godta det skinn av vitenskapelighet som Marx selv utstyrte sitt revolusjonære program med. Den andre måten er å betrakte marxismen som det den er, nemlig en verdensomspennende revolusjonær omstyrtningsbevegelse som har stillet seg ganske bestemte politiske mål såvel innenfor de enkelte land som internasjonalt sett. Til disse to synsmåter er følgende å si. For det første er utformningen av teoriene til Karl Marx av en høyst tvilsom kvasivitenskapelig verdi. Hans teoretiske spekulasjoner over "den materialistiske historieoppfatning", over "merverdien", over "konsentrasjonsteorien", over "katastrofeteorien", bygget for det første på feilaktige forutsetninger og måtte derfor insine resultater og slutninger nødvendigvis også bli feilaktige, dernest var denne "vitenskapelige" underbygging av kommunismens revolusjonære program åpenbart ikke alvorlig vitenskapelig ment av Karl Marx heller. Således skriver Marx til Engels den 4. september 1867 triumferende at Bismarck ikke kan forby boken ("Kapitalen") fordi den - "ser så lærd ut og til og med inneholder greske noter." Hele Marx's

"vitenskapelige" produksjon er et illustrerende eksempel på den "vitenskapelige" metode som opererer med resultatet fastlagt på forhånd og som tar sikte på uten hensyn til foreliggende kjennsgjæringer å "bevise" dette resultat med "vitenskapelige" anströkne konstruksjoner.

Det er den annen oppfatning av marxismen som skal gjøres til gjenstand for denne artikkel, nemlig marxismen som revolusjonær, internasjonal bevegelse. Tiden sinnbyr ikke til teoretiske spekulasjoner over Marx' tvilsomme litterære produksjon. Den internasjonale marxistiske bevegelsen innebærer idag avgjørende realiteter som angår hele vår verdensdel og dens eksistens og framtid og direkte idag angår hver eneste nordmann. Det er derfor all mulig grunn til idag å beskjeftige seg med disse realiteter. Det er all mulig grunn til å stille spørsmålene: Hva er den internasjonale kommunistiske bevegelsen? Hvilke mål tilstreber den? Hvilke krefter er de drivende i denne internasjonale revolusjonære bevegelsen?

Å besvare disse spørsmål er denne artikkels hensikt, selvom en må være merksam på, at et uttømmende svar som tar med alle de forskjellige sidene av disse spørsmålene selvsagt ikke er mulig innenfor rammen av en kort artikkel.

Marxismens teoretiske grunnlag blir det så alltids anledning til å komme tilbake til i en senere artikkel under noe mere fredelige forhold enn de som hersker idag.

Begrepsbestemmelse.

Först synes en begrepsbestemmelse å være nödvendig. Som leserne vil ha bemerket, er det allerede i det foregående benyttet både begrepet marxisme og begrepet kommunisme om den samme bevegelsen. Uten å gå nærmere inn på bakgrunnen for disse begrepene skal her

bare slåes fast følgende: kommunismen og den kommunistiske bevegelsen er betegnelsene på den internasjonalt organiserte revolusjonære politiske bevegelsen som bygger på det av Marx og Engels forfattede kommunistiske manifest som sitt politiske program, og som har overtatt Marx' teoretiske sosiale og økonomiske spekulasjoner som sitt teoretiske grunnlag.

Marxismen er betegnelsen på det teoretiske syn eller de teorier som er utformet av Karl Marx i hans politiske og sosialøkonomiske skrifter, først og framst i "Det kommunistiske manifest" og i hans voluminiöse verk "Kapitalen". Marxismen er altså det teoretiske grunnlaget for den kommunistiske bevegelsen. Eller uttrykt med andre ord: Den kommunistiske omstyrtningsbevegelsen bygger på marxismen og hevder denne som sitt teoretiske grunnlag. Bolsjeviker var fra først av betegnelsen på den kommunistiske fraksjon som bröt ut av det russiske sosialdemokratiske partiet under ledelse av Lenin. Bolsjeviker betyr "flertalls-tilhengere" fordi fraksjonen ved en avstemning på en partikongress i 1903 oppnådde flertall. Den motsatte fraksjonen ble betegnet "mensjeviker" - "mindretallstilhengerne". Denne rent sproglig historiske bestemmelse av begrepet har imidlertid ikke noen som helst betydning idag. I og med den russiske revolusjonen i 1917 jar bolsjevismen overtatt ledelsen og föringen av hele den internasjonale kommunistiske bevegelsen verden over. Idag betegner begrepet "bolsjevisme" den russiske utformning av den revolusjonære kommunistiske bevegelsen og den videre utvikling og utformning av Marx' teoretiske grunnlag gjennom skriftene til Lenin og andre russiske bolsjevikledere. Idag betegner bolsjevismen den internasjonale kommunismen med sin verdens-

omspennende undergravningsorganisasjon og samtlige sine dekkorganisasjoner og støttepunkter i alle land verden over. Idag er kommunisme og bolsjevisme identiske begreper. Idag er bolsjevismen betegnelsen på den flodbølgen som ruller fram over Europa fra alle kanter.

Det er mange som blander sammen begrepene kommunisme (bolsjevisme) og sosialisme. En slik sammenblanding har intet reelt grunnlag. Sosialismen er